

gjældende fra begge Sider. Sæg maa kun tilføie et Par Bemærkninger i Anledning af hvad der er fremsfort af et ære Medlem af Udvalget (Tobiesen), der har villet imodgaae de Hovedbetrægtninger, jeg tillod mig at gjøre gjældende. Han anførte to Poster, hvori jeg skulde have taget feil. Smød, hvad jeg saaledes havde sagt om, at man tilfugtede en Simplification, en Fritagelse, i Fremtiden for den hele betydelige Afregningshistorie, og hvad dermed staaer i Forbindelse, anførte han, at Underdommerne alligevel maatte føre Regnskab. (Tobiesen: Maa jeg bede om Ordet.) Sæg troer dog, at det ærede Medlem vil indrømme, at han anførte dette. Sæg vil indrømme ham, at ogsaa andre Embedsmænd maae føre Regnskab over disse Portoudgifter, men det er slet ikke det, jeg har talt om. Naar en Embedsmand skal føre Regnskab over sine Portoudgifter, saa vil han føre det i Forening med Regnskabet over sine øvrige Contoirholdsudgifter, og det bliver da en meget ringe Aletlighed for ham; men hvad jeg sigtede til, var det, der følger ovenpaa, nemlig de Skidt, der maae gjøres, for at vedkommende Embedsmand kan erholde Godtgjørelsen, og for at der kan finde en behørig Control Sted, og dette vil bortfalde, saasnart Embedsmændene i Fremtiden selv skulde afholde disse Udgifter. Sæg vil sammenligne dette Forhold med en anden Ting, som det ærede Medlem fremdrog, og som synes mig at behøje den hele Sag overmaade godt, og det er Udgifter til Befordring. Hvad var rejsfærdigere; hvad var rigtigere og naturligere, end at Embedsmanden sit sin Befordring erstattet med, hvad den havde kostet, hverken Mere eller Mindre? Men ikke desto mindre har man ikke villet indføre det, for Systemets Skyld, som det ærede Medlem sagde. Dette Ord „System“ klinger ikke godt; men Sagen er jo, at der er en vis Maade, hvorpaa Erstatning for saadanne Udgifter almindelig ydes, og jeg troer, at det er rigtigt, at en saadan Maade, saavidt mulig, bliver gennemført overalt, hvor den passer. Nu siger jeg, at, hvad Befordring angaaer, indgiver Embedsmanden ikke sin Regning; han maae beførge og betale den af sin Contoirholdsgodtgjørelse; hvad enten han kjører 10 eller 100 Mile

om Aaret, saaer han den samme Sum, der er fastsat for ham til Contoirholdsgodtgjørelse. Dette have vi fundet overmaade rigtigt i mange Aar, og der har ikke været stillet noget Forslag om at forandre det, uagtet det dog der dreier sig om ganske andre Summer end Fikskillinger; der dreier det sig om Summer, der ere temmelig betydelige, og desuagtet finde vi det rigtigst og tjenligst for begge Parter, at det ikke godtgjøres efter Regning, men er indbefattet i Contoirholdsgodtgjørelsen. Men jeg har ikke hørt endnu, at nogen Embedsmand har undladt, at udføre sine Embedsrejser, fordi han ikke har kunnet give Regning paa Befordringen. Maa skee har det ærede Medlem erfaret noget. Saadant, men jeg antager, at det i Almindelighed kan siges, at Embedsmændene ligefuldt have gjort deres Pligt i saaa Henseende. En Herredsfoged lader sig saamænd ikke afholde fra at foretage sine judicielle Forretninger, fordi han skal betale Boguen; det troer jeg, man kan være aldeles rolig for. Altsaa, siger jeg, kan man lade det gjælde her, hvori det gjælder større og betydeligere Summer, saa troer jeg ogsaa, at man kan anvende det her i dette mindre Forhold. Endnu paa et andet Punkt har det ærede Medlem misforstaaet mig, naar han nemlig synes at have opfattet, hvad jeg sagde om Correspondancens Vidtløftighed, som om det var en Anke; jeg førte imod de Herrer, der have talt for en anden Anførelse end den, jeg forsvarede i nærværende Tilfælde, eller navnlig imod de underordnede Embedsmænd, at de havde Tilboielighed til at vidtløftiggjøre Correspondancen. Det har ikke i mindste Maade ligget i min Tanke. Sæg veed meget godt, at en Embedsmand i Reglen ikke skriver flere Breve, end han er nødt til, selv om han saaer dem frit assendte; hvad jeg derimod sagde, var det, at vi ikke sjænnem være Forskalfatninger skulde træffe en Ordning, hvorved en Mængde unødvendigt Skriveri og Correspondance kunde opstaae, og derfor har jeg sagt, at det Fortrin, som det af Udvalget stillede Forslag har fremsfort det af de Herrer stillede Forslag, er dette, at det viser en rimelig og nær Udvei til at simplificere det hele Forhold og til i Fremtiden at undgaae endeel